

πιτζάμα

πιτζάμα κ. **μπιτζάμα** κ. **μπιζάμα** κ. **πιζάμα**, η, ουσ. [<ιταλ. pigiama], η πιτζάμα·

- τον έπιασα με τις πιτζάμες, τον έπιασα ανέτοιμο, τον κατέλαβα εξαπίνης: «ενώ είχε μείνει με την εντύπωση πως είχε τελειώσει ο διαγωνισμός, εγώ πλειοδότησα και τον έπιασα με τις πιτζάμες».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας